

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 71.144/1
van 1 april 2022

over

een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het decreet
'Iedereen verdient vakantie' van 29 juni 2018'

Op 4 maart 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet 'Iedereen verdient vakantie' van 29 juni 2018’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 maart 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 april 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt het decreet ‘Iedereen verdient vakantie’ van 29 juni 2018², dat vooralsnog niet in werking is getreden, op verschillende punten aan te passen.

Het voorontwerp voorziet in de invoeging van nieuwe definities en de wijziging van bestaande definities in artikel 3 van het te wijzigen decreet (artikel 2 van het voorontwerp), beperkte wijzigingen van algemene bepalingen (artikelen 3 en 4), de wijziging van één van de doelstellingen van het te wijzigen decreet (artikel 5) en de wijziging van de regels inzake het Charter “Iedereen verdient vakantie” (artikelen 6 en 7).

Daarnaast wordt artikel 9 van het te wijzigen decreet vervangen door een artikel inzake de begeleiding door Toerisme Vlaanderen en de verwerking van persoonsgegevens in een databank van Toerisme Vlaanderen (artikel 8).

Het voorontwerp bevat voorts nog wijzigingen van het opschrift van de hoofdstukken IV en V van het decreet van 29 juni 2018 (artikelen 9 en 12), van de regels inzake de erkenning en subsidiëring van sociaal-toeristische organisaties (artikelen 10 en 11), evenals van de regels inzake de erkenning van bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme (artikel 13).

De ontworpen regeling beoogt tevens de invoeging van een nieuw artikel inzake het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten met en het subsidiëren van bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme (artikel 14), een wijziging van de regels inzake projectsubsidies “Iedereen verdient vakantie” (artikel 15), de invoeging van een verwijzing (artikel 16), een wijziging van de regels inzake toezicht en controle (artikel 17) en een aanpassing van de duurtijd van de beleidsperiode (artikel 18).

Tot slot wordt artikel 20 van het decreet van 29 juni 2018, dat de inwerkingtreding van dat decreet regelt, vervangen door een machtiging aan de Vlaamse Regering om artikelsgewijs de inwerkingtreding van het decreet van 29 juni 2018 te bepalen (artikel 19).

---

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Het decreet van 29 juni 2018 ‘houdende invoering van het programma ‘Iedereen verdient vakantie’ in het sociaal toerisme’ wordt luidens artikel 2 ervan aangehaald als: het decreet ‘Iedereen verdient vakantie’ van 29 juni 2018.

VORMVEREISTEN

3. Artikel 8 van het voorontwerp (ontworpen artikel 9, § 2, van het decreet van 29 juni 2018) bevat bepalingen die op de verwerking van persoonsgegevens betrekking hebben.

De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft over het voorontwerp op 14 december 2021 advies nr. 2021/102 uitgebracht. In dat verband dient er evenwel op gewezen te worden dat, gelet op hetgeen is uiteengezet in advies 66.033/1/AV van 3 juni 2019,³ een advies van de Vlaamse Toezichtcommissie niet per se volstaat om aan het hiervoor aangehaalde vormvoorschrift te voldoen en dat in dat geval ook nog om een advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet worden verzocht.

4.1. Aan de gemachtigde werd gevraagd of de bepalingen van het voorontwerp die betrekking hebben op de subsidiëring⁴ werden aangemeld bij de Europese Commissie overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ (VWEU).

De gemachtigde deelde mee dat het voorontwerp niet werd aangemeld omdat wordt gesteund op uitzonderingsregelingen. Daarbij wordt, wat betreft artikel 11 van het voorontwerp, verwezen naar het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’ en, wat betreft de artikelen 14 en 15 van het voorontwerp, naar de verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op *de-minimis*steun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen’.⁵

4.2. In het algemeen kan worden vastgesteld dat het voorontwerp ter zake vrij summier is en ruime machtigingen aan de Vlaamse Regering omvat om onder meer de nadere voorwaarden voor de toekenning van de subsidies te bepalen. Er zal over gewaakt moeten worden dat bij het uitwerken van het uitvoeringsbesluit effectief aan de voorwaarden van de voormelde uitzonderingsregelingen wordt voldaan.

4.3. Wat betreft de regeling in artikel 15 van het voorontwerp, dat artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 wijzigt, valt te betwijfelen of voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van verordening (EU) nr. 360/2012. Overeenkomstig artikel 1, lid 1, van de verordening (EU) nr. 360/2012 is deze verordening immers uitsluitend van toepassing op steun

---

³ Adv.RvS 66.033/1/AV van 3 juni 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2019 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, wat betreft de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars’, opm. 5.1 tot 5.4.

⁴ Zie in het bijzonder de artikelen 11, 14 en 15 van het voorontwerp.

⁵ Dit blijkt voor wat betreft de verordening (EU) nr. 360/2012 echter niet duidelijk uit de tekst van het voorontwerp (zie verder, *sub* 10).

welke wordt verleend aan ondernemingen die een dienst van algemeen economisch belang in de zin van artikel 106, lid 2, van het Verdrag verrichten.

De voorgestelde regeling bevat een regeling inzake projectsubsidies (met name “projecten rond sociaal toerisme”)⁶ die ingevolge artikel 2, 1°, *juncto* artikel 15 van het voorontwerp kunnen worden aangewend voor het subsidiëren van “netwerkpartners”, i.e. natuurlijke personen, verenigingen of entiteiten zonder rechtspersoonlijkheid, of rechtspersonen die het charter “Iedereen verdient vakantie” ondertekend hebben.⁷ De memorie van toelichting verduidelijkt dat “niemand *a priori* [wordt] uitgesloten van de kwalificatie als ‘netwerkpartner’”.⁸ Artikel 15, 5°, van het voorontwerp voorziet daarbij in een “(...) compensatie voor de verplichtingen die voortvloeien uit de opdrachten in de projecten, vermeld in het eerste lid”, met name “(...) het ontwikkelen van innovatieve dienstverlening in de verschillende onderdelen van de vakantieketen om vakantiedrempels weg te werken bij personen met een vakantiedrempel” (artikel 15, 1°, van het voorontwerp).

In het licht van deze ruime omschrijving rijst de vraag of de betrokken subsidies worden verleend aan ondernemingen die een dienst van algemeen economisch belang in de zin van artikel 106, lid 2, van het Verdrag verrichten en de voorgestelde regeling inpasbaar is in de voorwaarden van de verordening (EU) nr. 360/2012.

De stellers van het voorontwerp moeten zich ervan vergewissen dat aan de voormelde voorwaarde is voldaan en eventueel bepalingen opnemen in het voorontwerp om dat te waarborgen. Indien aan de voormelde voorwaarde niet is voldaan, zal de voorgestelde regeling immers moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie, tenzij een beroep kan worden gedaan op een andere vrijstellingsregeling, zoals bijvoorbeeld de *de-minimis*verordening.⁹

5. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan,¹⁰ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, alsnog eveneens aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

---

⁶ Zie artikel 15, 1°, van het voorontwerp.

⁷ Zie artikel 3, 7°, van het decreet van 29 juni 2008, zoals gewijzigd door artikel 2, 1°, van het voorontwerp.

⁸ Memorie van toelichting, p. 5.

⁹ Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op *de-minimis*steun’. Verordening (EU) nr. 360/2012 vormt een aanvulling op deze algemene *de-minimis*verordening en is van toepassing op steun die wordt verleend aan organisaties die diensten van algemeen economisch belang verrichten. Het in Verordening (EU) nr. 1407/2013 vastgestelde plafond voor vrijgestelde steun ligt evenwel lager dan het in Verordening (EU) nr. 360/2012 vastgestelde bedrag.

¹⁰ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

6.1. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.¹¹

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.¹²

In verband met deze essentiële elementen kan het hiernavolgende opgemerkt worden bij de ontworpen artikelen 9, § 2, en 11 van het te wijzigen decreet.

6.2. In het ontworpen artikel 9, § 2, van het te wijzigen decreet (artikel 8 van het voorontwerp) is voorzien in het bijhouden van een databank met gegevens over de netwerkpartners,¹³ waarbij Toerisme Vlaanderen optreedt als verwerkingsverantwoordelijke van de persoonsgegevens. Daarbij zijn ruime delegaties opgenomen aan de Vlaamse Regering, die onder meer wordt gemachtigd om te bepalen welke gegevens, naast de naam en het adres of de maatschappelijke zetel van de netwerkpartner, in de databank worden opgenomen en welke de maximale bewaarduur van deze gegevens is.

Uit het voorgaande volgt dat in het voorontwerp nog moet worden voorzien in een meer uitgebreide regeling van de verwerking van persoonsgegevens door Toerisme Vlaanderen, waarbij alle hiervoor genoemde essentiële elementen moeten worden geregeld.

---

¹¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

¹² Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119.

¹³ Die ook natuurlijke personen kunnen zijn (zie artikel 2, 1°, van het voorontwerp).

6.3. Artikel 3, 4°, van het decreet van 29 juni 2018 definieert het begrip “vakantiedrempel” als volgt:

“elke drempel of belemmering in de vakantieketen die een individuele vakantieganger of een groep vakantiegangers ervaart om op -vakantie te gaan en die de vakantieganger niet zelf kan overwinnen. Die drempels kunnen financieel, fysiek, mentaal of praktisch van aard zijn;”.

Artikel 2 van het voorontwerp strekt ertoe om daarnaast ook het begrip “vakantiedrempel armoede” te definiëren (ontworpen artikel 3, 14°):

“elke vakantiedrempel die ontstaat uit de ernstige materiële en sociale deprivatie van een individu of een huishouden, zoals vastgelegd in de materiële en sociale deprivatie-indicator van Eurostat. De vakantiedrempel armoede is bereikt als een individu of huishouden geen week vakantie per jaar buitenshuis kan nemen wegens financiële redenen en in aanmerking komt voor minstens vier andere categorieën van de voormelde materiële en sociale deprivatie-indicator”.

Uit die regeling volgt dat op basis van het voorontwerp een onderscheid wordt gemaakt tussen, enerzijds, de (ruimere) categorie van personen met een “vakantiedrempel” en, anderzijds, de (beperkttere) categorie van personen met een “vakantiedrempel armoede”, die deel uitmaken van de ruimere groep van personen met een “vakantiedrempel”.

Onder meer het ontworpen artikel 11 van het decreet van 29 juni 2018 (artikel 11 van het voorontwerp) omvat specifieke voorwaarden inzake de “vakantiedrempel armoede”. Zo wordt onder meer als subsidievoorwaarde voor erkende sociaal-toeristische organisaties gesteld dat zij op het einde van een beleidsperiode van drie jaar één vierde nieuwe deelnemers met de vakantiedrempel armoede bereiken (ontworpen artikel 11, eerste lid, 3°).

In de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt gesteld:

“(…) Mensen met een ‘ernstige materiële en sociale deprivatie’ missen minstens 5 van de 13 volgende elementen en zijn niet in staat om:

1. rekeningen op tijd te betalen
2. een week vakantie per jaar te nemen buitenshuis (wegens financiële redenen)
3. minstens om de twee dagen vlees, kip of vis te eten (wegens financiële redenen)
4. onverwachte uitgaven te doen (wegens financiële redenen)
5. zich een eigen wagen te veroorloven
6. de woning degelijk te verwarmen (wegens financiële redenen)
7. beschadigde of versleten meubels te vervangen
8. versleten kledij te vervangen door nieuwe kledij
9. twee paar schoenen in goede staat te hebben
10. thuis toegang tot internet te hebben
11. minstens éénmaal per maand met vrienden of familie af te spreken om iets te eten of te drinken
12. regelmatig deel te nemen aan vrijetijdsactiviteiten

13. wekelijks een bedrag uit te geven voor persoonlijke behoeften”.

In antwoord op de vraag hoe concreet getoetst zal worden aan de voormelde criteria, bijvoorbeeld om na te gaan of voldaan is aan de voorwaarde van het bereiken van het vereiste aantal nieuwe deelnemers met de vakantiedrempel armoede, stelde de gemachtigde:

“De materiële en sociale deprivatie indicator met de 13 elementen is een instrument voor de sociale toeristische organisaties om te bepalen wie kan deelnemen aan de vakantie. De sociale toeristische organisaties staan in voor de screening van de potentiële vakantieganger.

De mogelijke vakantieganger dient aan te tonen dat hij/zij tot de doelgroep behoort. Dit kan minstens door:

- i. Verhoogde tegemoetkoming bij de mutualiteit
- ii. Bewijs van inkomen waaruit blijkt dat iemand een laag inkomen heeft. Dit op basis van de Europese armoededrempel
- iii. Schuldbemiddelingsattest
- iv. Kansentarief Uitpas.

Voor de toepassing in deze zal de vakantiedrempel bereikt zijn indien een individu of huishouden geen week vakantie per jaar buitenshuis kan nemen wegens financiële redenen en zij in aanmerking komen voor minstens vier andere categorieën van de materiële en sociale deprivatie indicator.

Door middel van de deelnemerslijsten waarin duidelijk wordt aangetoond wie de vakantiedrempel armoede heeft, doet Toerisme Vlaanderen de controle op het bereiken van één vierde nieuwe deelnemers op het einde van de beleidsperiode van 3 jaar.

Deze gegevens worden intern vertrouwelijk behandeld bij het subsidiedossier met de conforme bewaartermijnen. De gegevens worden niet opgenomen in de databank vermeld in artikel 8.”

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat – al worden deze gegevens niet opgenomen in de in artikel 8 van het voorontwerp vermelde databank – ook deze ontworpen regeling allicht gepaard gaat met een verwerking van persoonsgegevens.

De ontworpen regeling moet in het licht hiervan aan een bijkomend onderzoek worden onderworpen. In voorkomend geval zal de tekst ervan moeten worden aangevuld met bepalingen die betrekking hebben op sommige aspecten inzake gegevensverwerking die een expliciete wettelijke regeling of machtiging impliceren.

ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Artikel 2

7. In artikel 2 van het voorontwerp dient een punt 4° te worden ingevoegd voorafgaand aan de zinsnede “Aan artikel 3 van (...) hetzelfde decreet”. Die zinsnede kan voorts worden vervangen door het woord “er”.

Artikel 13

8.1. Ingevolge de wijziging door artikel 13, 3°, van het voorontwerp, moeten bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme voldoen aan de erkenningsvoorwaarde dat “lokale geïnteresseerde gebruikers” minstens op één wekelijks consultatiemoment in contact kunnen komen met de medewerkers van het bemiddelingskantoor voor sociaal toerisme (ontworpen artikel 12, eerste lid, 7°, van het decreet van 29 juni 2018).

In de memorie van toelichting wordt inzake het “lokaal” karakter van bemiddelingskantoren gesteld dat het doelpubliek van de bemiddelingsdiensten de inwoners zijn met een vakantiedrempel “van de gemeente/stad/regio waar het bemiddelingskantoor voor sociaal toerisme is gelegen”.

Gevraagd of die zinsnede impliceert dat het de bedoeling is dat bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme tot op provinciaal niveau kunnen optreden, stelde de gemachtigde:

“De bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme werken op het kleinst mogelijke lokale niveau. Binnen een kleinere gemeente gaat dit over 1 bemiddelingskantoor, binnen de stedelijke context zijn er verschillende bemiddelingskantoren mogelijk (verschillende buurten en wijken). In de praktijk gaat dit over sociale dienstverleners of vrijwilligersorganisaties op lokaal niveau, bijvoorbeeld een sociaal huis, buurtwerking, welzijnsschakel of een vereniging waar armen het woord nemen.

Regio moet niet begrepen worden vanuit de 13 referentieregio’s in het kader van regiovorming binnen het beleidsveld ‘Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid’. Het provinciale niveau is uitgesloten. Indien het de helderheid van de toelichting ten goede zou komen, kan ons inziens het woord ‘regio’ geschrapt worden uit de toelichting.”

Hiermee kan worden ingestemd, waarbij het tevens aanbeveling verdient om voormelde uitleg te integreren in de memorie van toelichting.

8.2. Gevraagd om de draagwijdte van de voorwaarde om diensten te verlenen aan “lokale geïnteresseerde gebruikers”, te verduidelijken, verstrekke de gemachtigde voorts de volgende toelichting:

“Binnen het huidige netwerk ‘Iedereen verdient vakantie’ zijn er enerzijds ‘Rap op Stap’ kantoren die in meer dan 100 gemeentes vakantiebemiddeling doen voor mensen met vakantiedrempels. Anderzijds zijn er in het netwerk ‘Iedereen verdient vakanties’ 1840 aangesloten sociale organisaties. Beide zorgen voor een Vlaanderen brede dekking, en verzorgen momenteel de toeleiding naar het aanbod van het netwerk ‘Iedereen verdient vakantie’. In de praktijk kan elke rechthebbende in Vlaanderen toegeleid worden naar het aanbod. Daarnaast biedt Toerisme Vlaanderen vakantiebemiddeling aan via haar bemiddelingscentra, voor zij die de weg niet vinden via de aangesloten sociale organisaties en/of Rap op Stap kantoren.

De erkenning van bemiddelingskantoren voor sociaal-toerisme, voorzien in dit decreet, wil deze dienstverlening decretaal verankeren, en voorziet een subsidiëring om de werking te optimaliseren, zodat meer rechthebbenden de weg naar het aanbod kunnen vinden.

De erkende bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme staan open voor consultatie van alle geïnteresseerde gebruikers, maar kunnen enkel een vakantieboeking realiseren voor de lokale geïnteresseerde gebruikers. Geïnteresseerde gebruiker waarvoor geen vakantieboeking kan gerealiseerd worden op lokaal, worden doorverwezen naar de bemiddelingscentrale binnen de werking van Toerisme Vlaanderen.

Niet-lokaal verankerde geïnteresseerde gebruikers worden dan ook niet van consultatie uitgesloten.”

In het licht van de voormelde uitleg verstrekt door de gemachtigde, lijkt het niet de bedoeling te zijn om als erkenningsvoorwaarde op te leggen dat (enkel) geïnteresseerden die dichtbij wonen in contact kunnen komen met medewerkers van het bemiddelingskantoor. Het verdient aanbeveling de ontworpen wijzigingen van artikel 12 van het decreet van 29 juni 2018 beter op die doelstelling af te stemmen, minstens om voormelde uitleg in de memorie van toelichting te integreren.

8.3. De gemachtigde deelde voorts mee dat de zinsnede “uit de buurt” (artikel 13, 2°, van het voorontwerp) inhoudelijk samenvalt met het begrip “lokale” (artikel 13, 3°, van het voorontwerp). De tekst dient op dit punt eenvormig te worden gemaakt.

9.1. In artikel 12, eerste lid, van het te wijzigen decreet wordt door artikel 13, 4°, van het voorontwerp een punt 11° ingevoegd, waarin aan de bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme de bijkomende erkenningsvoorwaarde wordt opgelegd dat ze gebruik moeten maken van het vakantieaanbod van het netwerk “Iedereen verdient vakantie”, VRIJUIT en andere aanbieders die vakantiedrempels willen wegwerken.

Gevraagd om de verwijzing naar “VRIJUIT” nader te duiden, stelde de gemachtigde:

“De Vlaamse Regering subsidieert twee transversale participatie-instellingen, vzw Publiq en Demos vzw. Het zijn verenigingen zonder winstoogmerk die werken rond de verhoging en verbreding van de participatie en de vernieuwing en verdieping van de participatie van kansengroepen. VRIJUIT is ingebed binnen de werking van Demos vzw. Demos vzw heeft deze opdrachten:

1. Op het niveau van visie en methodes, op verzoek ondersteuning geven aan:
  - a. particuliere sociaal-artistieke en participatie-bevorderende projecten voor kansengroepen in de cultuur-, jeugdwerk- en sportsector;
  - b. lokale trajecten in verband met cultuur-, jeugdwerk- en sportparticipatie;
  - c. de opmaak van een ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ voor de lokale netwerken armoede;
  - d. en de ontsluiting van goede praktijken.
2. Het tot stand brengen of mogelijk maken van:
  - a. samenwerkingsverbanden en netwerken waarin verschillende partners een inspanning leveren om de participatie van mensen in armoede mogelijk te maken;
  - b. concrete projecten voor kansengroepen.
3. Het stimuleren en ontwikkelen van het maatschappelijke debat over de participatie van kansengroepen.

4. Het opzetten van een systeem van financiële tegemoetkomingen om financiële drempels voor participatie aan cultuur, jeugdwerk of sport weg te werken – in de vorm van Vrijuit. Die tegemoetkomingen worden toegekend voor de participatie aan een bovenlokaal cultuur-, jeugdwerk- of sportaanbod door personen in armoede.

VRIJUIT is een dienstverlening voor Nederlandstalige sociale en welzijnsorganisaties, werkingen en verenigingen die actief zijn in Vlaanderen en Brussel. Zij kunnen kosteloos lid worden van VRIJUIT. Leden van VRIJUIT werken met een eigen missie en visie met en voor personen in armoede. Als lidorganisatie kan je namens mensen met een beperkt budget tickets kopen voor ruim 400 concerten, musea, festivals of voorstellingen. Dankzij de korting van onze partners en de tussenkomst van de Vlaamse overheid, koop je als lid tickets aan 80% korting.

Als dit nodig wordt geacht, kan een omschrijving/definitie in het decreet of toelichting worden opgenomen.”

Het verdient aanbeveling deze uitleg eveneens te integreren in de memorie van toelichting.

9.2. De stellers van het voorontwerp dienen er zich voorts bewust van te zijn dat, op basis van de huidige tekst van het voorontwerp, als erkenningsvoorwaarde wordt opgelegd dat gebruik wordt gemaakt van zowel (i) het netwerk “Iedereen verdient vakantie”, (ii) VRIJUIT, als (iii) andere aanbieders die vakantiedrempels willen wegwerken.

9.3. Het verdient voorts aanbeveling om in de memorie van toelichting concrete voorbeelden te geven van welke organisaties momenteel te beschouwen zijn als “andere aanbieders die vakantiedrempels willen wegwerken”.

Artikel 14

10. In artikel 14 van het voorontwerp wordt verwezen naar “de Europese regelgeving inzake *de-minimis*steun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen”. Er dient uitdrukkelijk te worden verwezen naar de verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op *de-minimis*steun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen’.

Artikel 19

11. Het te wijzigen decreet van 29 juni 2018 is nog niet in werking getreden. Volgens het huidige artikel 20 van dit decreet bepaalt de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding ervan. Artikel 19 van het voorontwerp wijzigt die machtiging en biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om voor iedere bepaling van dit decreet de datum van de inwerkingtreding te bepalen.

Het voorontwerp van decreet bevat geen specifieke inwerkingtredingsbepaling, zodat het in werking zal treden tien dagen na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Dit kan in de voorliggende context tot de situatie leiden waarbij de wijzigingsbepalingen wel zullen in werking zijn getreden, maar de bepalingen die gewijzigd worden nog niet in werking zullen zijn getreden.

De inwerkingtreding van het voorontwerp van wijzigingsdecreet moet dus worden afgestemd op het nog niet in werking getreden decreet van 29 juni 2018.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME